

forbrugerorganisationer inden 1. juli 1956 at udarbejde en liste over varer, som ved salg til forbruger skal være forsynet med oplysning om nettovægt. Sådant oplysning skal af producenten eller grossisten være angivet enten på selve varen eller på dens emballage. Organisationerne kan overfor tilsynet rejse spørgsmål om ændringer i listen.

Kap. III.

§ 6.

Bestemmelserne i §§ 15—17 og §§ 19—21 i lov nr. 102 af 31. marts 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger finder tilsvarende anvendelse på de af nærværende lov omfattede forhold.

§ 7.

De af monopoltilsynet i henhold til denne lov truffene afgørelser kan påklages efter reglerne i § 18 i lov nr. 102 af 31. marts 1955.

§ 8.

Stk. 1. Overtrædelser af denne lovs bestemmelser eller af de i medfør af loven givne forskrifter straffes, forsåvidt højere straf ikke derved forskyldes efter borgerlig

straffelov, med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som modvirker de af monopoltilsynet foranstaltede undersøgelser, eller som meddeler tilsynet eller det i § 18 i lov nr. 102 af 31. marts 1955 omhandlede nævnt urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier forhold, der måtte være af betydning i forbindelse med oplysninger, som er krævet af tilsynet eller nævnt.

Stk. 3. Udbytte, der indvindes ved handlinger, som er strafbare efter denne lov, eller et beløb, der skønnes at svare hertil, vil ved dom være at inddrage i statskassen.

§ 9.

Løn- og arbejdsforhold falder udenfor denne lov, som heller ikke omfatter prisforhold og erhvervsudøvelse, der i henhold til særlig hjemmel bestemmes eller godkendes af det offentlige.

§ 10.

Stk. 1. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven, der kan stadfæstes straks, jfr. grundlovens § 42, stk. 7, træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med bestemmelserne i forslaget kapitel I må ses som et led i regeringens bestræbelser for at modvirke prisstigninger.

De lønforbedringer, der vil blive en følge af gennemførelsen af loven af 13. april 1956, hvorved det af forligsmanden i den løbende arbejdskonflikt stillede mæglingforslag blev ophøjet til lov, må, medmindre der træffes særlige foranstaltninger heroverfor, forventes i et vist omfang at ville medføre stigning i avancerne og dermed yderligere stigninger i varepriserne. Denne forventning skyldes bl. a. den indenfor erhvervslivet almindeligt anvendte fremgangsmåde ved beregningen af brutto-avancerne, nemlig en procentvis forhøjelse af en grundpris.

Lov nr. 102 af 31. marts 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger indeholder ikke, således som de tidligere prislove, en almindelig hjemmel til ved administrative bestemmelser at søge at modvirke prisstigninger.

De foreslåede bestemmelser går ud på, at industri-, håndværks- og handelsvirksomheder i 1 år ikke uden tilladelse må forhøje de priser, der var gældende den 12. april 1956, med mere end hvad der svarer til de beløbsmæssige stigninger i afholdte indkøbspriser, transport- og driftsomkostninger.

Som følge af de store prisstigninger i slutningen af 1950 og begyndelsen af 1951 blev der ved handelsministeriets bekendtgørelse nr. 108 af 21. marts 1951 vedrørende midlertidigt avancestop gennemført bestemmelser, der ligesom det foreliggende lovforslag søgte at forhindre avanceforhøjelser.

Bestemmelserne i dette kapitel må efter deres karakter være midlertidige.

Bestemmelserne i kapitel II, der i modsætning til bestemmelserne i kapitel I også tager sigte på mere rolige prisforhold, omfatter alle private erhvervsvirksomheder, andelsforeninger og lignende.

Med de foreslåede bestemmelser har regeringen